



HEBREW A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)
Lundi 14 mai 2007 (matin)
Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

נתחו אחד מן הטקסטים הבאים:

1. (a)

טקסט א' - מירה מגן / לא קיבלו אותי לצבא

לא קיבלו אותי לצבא. אני לעולם לא דורכת על החריצים שמפרידים בין המרצפות במדרכה. הסדקים הצרים שבין מרצפת למרצפת הם הסיכוי היחיד שיש לחרקים שנלכדו מתחת לבטון ולעשב שנחנק מתחת לאבן. אני לא נוגעת ברווחים האלה, תמיד מביאה את הנעל אל אמצע המרצפת, ובגלל זה לא קיבלו אותי לצבא. אני מודה, יש משהו מוזר בהליכה שלי כתוצאה מהעניין הזה, הרגליים מכוונות תמיד להימנע מפסי החול שבין המרצפות, ובגלל הצורך לדייק בפסיעות והפחד לפספס את הקו לא פעם אני מפסידה אוטובוס או רמזור ונדחפת בידי אנשים. לולא היו מדרכות בעולם והדרכים היו נשארות דרכי עפר היו מקבלים אותי לצבא. וחוף מזה, קשה לי להבין מה אכפת לצבא ממדרכות, הוא הרי מכין את עצמו למלחמה במדבר ובהרים מסולעים, ולא ברחוב אלנבי או בן יהודה או שיכון ותיקים.

באביב הקודם יצאתי יום יום בארבע אחר הצהריים אל הקיוסק של מושיקו, קניתי עיתון בוקר ושני עיתוני ערב, התיישבתי על ספסל באמצע השדרה ולא זזתי משם עד שהייתי עוברת על כל הדרושים ועושה אֶלִיפֶסוֹת אדומות עם העט סביב מה שבא בחשבון. כל זמן האור אפשר עוד לקרוא, והייתי מעיינת בהצעות המגוונות המתפרסמות בעמודים האחוריים, ורואה כמה נגוע העולם ומצורע ואיזה גועל יש בו וכמה צריך להיזהר. הבעיה היא לא הקווים במדרכות, אלא הקווים שמתחו האנשים על החיים האלה וסימנו אותם וקבעו עד איזו נקודה אתה נורמלי ומאיפה מתחילות הסטיות. פשוט חתכו את ההתנהגויות באיזשהו מקום והחליטו שלהיזהר מחריצים במדרכה זו סטייה. מה שעושות הרשויות לאדמה הן מנסות לעשות גם לאנשים, לרַבֵּע אותם כמו את הַבֵּלְטוֹת, ואם יש למישהו איזה זיו שלא חופף את הריבוע משאירים אותו בחוף וכותבים לו פטור בפנקס. ממה הם חששו שם בצבא, שלא אגיע בזמן? אני בפירוש מסוגלת לאמן את עצמי לדלג על הבלטות ולהגיע עם כולם ואפילו לפנייהם בלי לגעת בפסים.

בשביל להימנע מהפסים האלה העיניים שלי כל הזמן באדמה. בהתחלה אמא אמרה, נומי תרימי את הראש, זהב לא תמצאי שם. ואחר כך היא אמרה, נומי תרימי את הראש שהעולם יראה את העיניים, את יודעת איזה הפסד יש לעולם אם העיניים שלך כל הזמן למטה? אחר כך היא תפסה שיש לי בעיה עם הקווים של המדרכה ולקחה אותי לפסיכולוגים ופסיכיאטרים, וישבה בחדרי ההמתנה שלהם וקראה מגזינים עם נשים יפות בשער, והעתיקה מתפזנים לקרם פנים מאבוקדו ומלפפון, וחיכתה בסבלנות עד שיגמרו לטפל בי. אבל כשיצאנו מהקליניקה אל הרחוב שוב היה העולם מסודר פסים פסים, והיא שוב נאלצה לרסן את השְעִיטָה של העקבים הגבוהים שלה ולחכות עד שתמתח הנעל שלי קשת מעל הבלטות ותנחת באמצע בדיוק. אימא היתה מאוד מאוכזבת, ובנוסף לאכזבה הזאת שמה לב, שיש לה בסך הכל שלוש שמלות טובות לקיץ. חבל על הכסף, היא אמרה, והפסקנו עם אנשי מקצוע ובמקום זה היא הובילה אותי לבית הספר דרך שדות ומְגֶרְשים לא סלולים. אבל הצוואר שלי כבר היה עקום כמו של הברז שמעל הכיור במטבח, ולמרות שלא היתה מדרכה היבטתי כל הזמן באדמה. ראיתי חיפושיות זבל שחורות עם רגליים כמו חוטי תפירה מתרוצצות בחול ויודעות איך להגיע ולאן לחזור, ומסמנות ציורים דקיקים בעפר, ופרות-משה-רבינו אדומות ומנוקדות, וחלי פרפרים לבנים ותפוחים מתגלגלים בשמש, וחלזונות מחליקים על שרזים שקופים של ריר. כל כך הרבה הסתכלתי על האדמה עד שידעתי את השעות המדויקות לפי אורך הצללים וכיונם. ראיתי את הצל שיוצא מהעקב של אמא אל העשב, ואמרתי רבע לשלוש או עשרים לארבע, והיא היתה בודקת בשעון הזהב שלה, שיש בו אבן דמויית יהלום על המחוג הקטן ואומרת, נומי את משגעת אותי, איך את מנחשת? אחרי שהתברר שגם השדות לא מְרַפְאִים אותי מההֶרְגֵל, הלבישו לי צווארון אורתופדי נוקֶשָה, כמו זה שלובשים האנשים שנפגעו בתאונות דרכים, כדי שלא אוכל לכופף את הראש.

אבל מהר מאוד למדתי לשוטט עם העיניים ברצפה בלי לעגל את הצוואר. כעבור כמה חודשים, כשהסירו ממני את הצווארון האורתופדי, היה הצוואר שלי לבן וחולני, ונראָה כאילו איזה כירורג פלסטי הקליא אותו בטעות לפנים השזופים שמעליו.

מתוך: "כפתורים רכוסים היטב", הוצאת כתר, 1994

- עימדו על האווירה בקטע הנתון.
- עימדו על היחסים אם-בת בסיפור וכיצד הם מעוצבים.
- מה משיגה המחברת על-ידי השימוש בנומי כדוברת בסיפור?
- מהי תגובתכם האישית לקטע הנתון.

טקסט ב' - אשר רינד / הספר

כְּשֶׁעָבַרְתִּי לְאַחֲרוֹנָה דִּירָה, נִמְצָא
לְפָתַע הַתֵּנַ"ךְ הַנִּשְׁכָּח שְׁלִי:

מִתְנַת בְּרִמְצוֹה, הַחֲפָץ הַנְּחִיד
שֶׁלְקָחְתִּי אֹתִי, כְּשֶׁעָרְקוֹתִי מִבֵּית נְעוּרֵי
לְפָנַי אַרְבָּעִים שָׁנוֹת מְדַבֵּר. 5

עֲלַעֲלֵתִי בַסֵּפֶר: דְּפִים אֲחָדִים נִדְבְּקוּ זֶה לָזֶה
כְּבִסוּד כְּמוֹס. קִזֵּן, כְּמוֹבֹן, עוֹד רוֹצֵחַ אֶת אָחִיו.
עַל כָּל רָצַח, צוֹמְחִים בְּשִׁדָּה שְׁנֵי אָחִים אֲחֵרִים.
גָּלַת מִסִּיר אֶת שְׁרִיוֹנוֹ וְיוֹצֵא לְהַפְסֵקֶת צְהָרִים

מִקְרַב הַנְּצָחִים שְׁלוֹ עִם הַיִּשְׂרָאֵלִי הַקָּטָן. 10
רֵאשׁוּ שֶׁל הַפְּלִשְׁתִּי כָּבֵר מְעַטֵּר בְּכַדוּרֵי גוּמִי
כְּתֻלְתָּלִים שֶׁל אִישׁ שְׁחֹר. הָאֵסְטֵרוֹנָאוֹט הָרֵאשׁוֹן,
אֲלֵיָהוּ, עוֹלָה בַסֵּעָרָה הַשְּׂמִימָה כְּבִשְׁגֶרֶת קִבֵּעַ.
עַב"מִים תּוֹצֵרֶת הָאֶרֶץ, מְשִׁיטִים בְּשָׂמִי יַחְזָקָאֵל.

הַמְּשִׁכְתִּי לְעֲלֵעַל: הַדְּפִים כָּבֵר הַשְּׁחִירוֹ 15
מִמְלַחְמוֹת עֲקוּבוֹת, הַנְּמִשְׁכוֹת מְעַצְמָן.
רַק הַחֲטָאִים נוֹתְרוּ כְּכֻתָּמִים לְבָנִים. נְבִיאִים
נֶעְלְמוּ מֵהַסֵּפֶר לְהַתְנַבֵּא הַרְחֵק מַחוּצָה לוֹ. מְלָכִים
בְּרָחוּ לְגָלוּת. מְלָאָכִים עָפוּ חֲזָרָה לְמַעְרוֹת רְקִיעַ
לְחַפֵּשׂ אֶת עֲצֻמוֹתָיו הַיְבֻשׁוֹת שֶׁל הָאֵל. 20

**מתוך: "לנצח אנגנך: המקרא בשירה העברית החדשה - אנתולוגיה", עורכת
מלכה שקד, הוצאת משכל, 2005**

- על איזה ניסיון מבוסס השיר וכיצד הוא מוצג?
- מיהו הדובר בשיר ומהו המסר העיקרי שלו?
- עימדו על האווירה בשיר.
- עימדו על האמצעים האומנותיים שהמשורר משתמש בהם, לרבות מבנה השיר, והסבירו מה מושג בהם.